

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**

40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/904/2023/20873/AK

Katowice, 11 stycznia 2024 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r., Poz. 570) oraz art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r., Poz. 775 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu odwołań:

- z 18.09.2023r. Stowarzyszenia z siedzibą w Chorzowie przy oraz
- z 19.09.2023r. z siedzibą w Chorzowie reprezentowanej przez adwokata
(.....)

wniesionych od decyzji Nr ŚR-455/2023 z 31.08.2023r. nr spr. SR.6220.1.3.2023 wydanej przez działającą z upoważnienia Prezydenta Miasta Gliwice Zastępcę Naczelnika Wydziału Środowiska w Urzędzie Miasta Gliwice w sprawie odmowy uchylecia ostatecznej decyzji Prezydenta Miasta Chorzów Nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1, sprostowanej postanowieniem z 18.08.2022r., o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na: „Budowie zespołu 3 budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, lokalami usługowymi, infrastrukturą techniczną i drogową w Chorzowie rejon przy ul. Targowej na działkach Nr 1167/68, 1165/69, 1195/68, 1168/68” wydanej we wznowionym postępowaniu

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego – Anna Kajzerek-Dziwoki /sprawozdawca/

Członek składu orzekającego – Rafał Sołtysik

Członek składu orzekającego – Robert Nowicki

na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 stycznia 2024 r.

orzekło

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji

Uzasadnienie

Decyzją nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1 Prezydent Miasta Chorzów stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, polegającego na „Budowie zespołu 3 budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, lokalami usługowymi, infrastrukturą techniczną i drogową w Chorzowie rejon przy ul. Targowej na działkach Nr 1167/68, 1165/68, 1195/68, 1168/68”. Postanowieniem z 18.08.2022r. organ ten sprostował oczywistą omyłkę w tej decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie z 5.09.2022r. wniosło Stowarzyszenie z siedzibą w Chorzowie, jednakże Kolegium postanowieniem z 24.10.2022r. nr SKO.OS/41.9/529/2022/14283/RN stwierdziło niedopuszczalność tego odwołania.

Stwierdzając jednocześnie wadę obliigującą do wznowienia postępowania w sprawie zakończonej powyższą decyzją Prezydenta Miasta Chorzów Kolegium, postanowieniem z 17.11.2022r. nr SKO.OS/41.9/618/2022/0/RN, z urzędu wznowiło postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji ww. przedsięwzięcia, zakończonej decyzją nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1 Prezydenta Miasta Chorzów sprostowaną postanowieniem z 18.08.2022r. i wyznaczyło Prezydenta Miasta Siemianowice Śl. do przeprowadzenia postępowania w zakresie przyczyn wznowienia oraz odnośnie co do istoty sprawy.

W toku postępowania przed Prezydentem Miasta Siemianowice Śl. organ ten ustalił wystąpienie przesłanek do wyłączenia, wobec czego wnioskiem z 13.12.2022r. wystąpił o wyznaczenie innego organu do załatwienia sprawy. Postanowieniem z 29.12.2022r. nr SKO.OSW/41.9/699/2022/21189/BL Kolegium wyznaczyło do załatwienia przedmiotowej sprawy Prezydenta Miasta Gliwice.

Do udziału w postępowaniu na prawach strony, postanowieniem Prezydenta Miasta Gliwice nr ŚR-12/2022 z 20.02.2023r. nr spr. SR.6220.1.3.2023 zostało dopuszczone Stowarzyszenie z siedzibą w Chorzowie.

Po przeprowadzeniu postępowania wznowieniowego decyzją Nr ŚR-455/2023 z 31.08.2023r. nr spr. SR.6220.1.3.2023 działająca z upoważnienia Prezydenta Miasta Gliwice Zastępca Naczelnika Wydziału Środowiska Urzędu Miasta Gliwice, odmówiła uchylenia ostatecznej decyzji Prezydenta Miasta Chorzów Nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1, sprostowanej postanowieniem z 18.08.2022r., o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na: „Budowie zespołu 3 budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, lokalami usługowymi, infrastrukturą techniczną i drogową w Chorzowie rejon przy ul. Targowej na działkach Nr 1167/68, 1165/69, 1195/68, 1168/68”

Od decyzji tej odwołania złożyły Stowarzyszenie z siedzibą w Chorzowie oraz spółka z siedzibą w Chorzowie reprezentowana przez adwokata

Organ I instancji przekazał odwołania wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach. W badaniu wstępnym Kolegium ustaliło, że wniesione odwołania są dopuszczalne i zostały złożone w terminie.

W toku postępowania odwoławczego w dniu 31.10.2023r. w Kolegium stawił się pełnomocnik inwestora – spółki w Cieszynie celem zapoznania się z aktami sprawy. Pełnomocnik wykonał fotokopie wniesionych odwołań. Następnie pismem z 13.11.2023r., które wpłynęło do Kolegium w dniu 15.11.2023r. odniósł się do zarzutów postawionych we wniesionych odwołaniach.

Po zapoznaniu się zarzutami odwołań oraz stanowiskiem pełnomocnika inwestora a także materiałem zgromadzonym w sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przystąpiło do merytorycznego rozpatrzenia sprawy i stwierdziło, co następuje.

Podstawę materialnoprawną do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r., Poz. 1094 z późn. zm., dalej jako: „ustawa” lub „ustawa – oos”).

W myśl zatem art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Art. 72 ust. 1 pkt. 1 ustawy stanowi, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych - wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682 i 553). Pozostałe rodzaje decyzji, które wymagają uprzedniego przedłożenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymienia art. 72 ust. 1 pkt. 2 – 29 ustawy. Natomiast ust. 1a powołanego przepisu wymaga uzyskania decyzji środowiskowej także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.

W przedmiotowej sprawie kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonano w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 2019, poz. 1839 z późn. zm.). Przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane przez organ I instancji jako przedsięwzięcie określone w § 3 ust. 1 pkt. 55 i 58 rozporządzenia. Przepisy te stanowią, że do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć:

pkt 55) zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą;

a) objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

– 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

– 4 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze,

b) nieobjęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

– 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

– 2 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze;

pkt. 58) garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 52, 54-57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż:

a) 0,2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

b) 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a.

Na mocy art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia (pkt 2);
- 2) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie; (pkt 3);
- 3) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3; (pkt 3a);
- 4) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a. (pkt 6);

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego. (art. 74 ust. 2 ustawy).

W myśl art. 62a ust. 1 ustawy, karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o:

- 1) rodzaju, cechach, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,
- 2) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną,
- 3) rodzaju technologii,
- 4) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego,,

- 5) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,
- 6) rozwiązaniach chroniących środowisko,
- 7) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,
- 8) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- 9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,
- 10) wpływie planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
- 11) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
- 12) ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej,
- 13) przewidywanych ilościach i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko,
- 14) pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

- z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

Kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów - kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia (ust. 2).

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1-3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

Stosownie do art. 64 ust. 1 ustawy, postanowienie, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;
- 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
- 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Organ zasięgający opinii przedkłada:

- 1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; (...) (ust. 2)

Organy, o których mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając łącznie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydają opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby - co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (ust. 3). Opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska lub organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązku działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c (ust. 3a). Opinię lub uzgodnienia, o których mowa w ust. 1-1c, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio (ust. 4).

Zgodnie z brzmieniem art. 84 ust. 1 ww. ustawy, w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek wykonania działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c. (ust. 1a). Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (ust. 2).

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. W myśl ust. 2 pkt 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 85 ust. 3 ustawy).

Przepis art. 63 ust. 1 ooś natomiast stanowi, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące kryteria:

- 1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:
 - a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,
 - b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
 - c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
 - d) emisji i występowania innych uciążliwości,
 - e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu,
 - f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie,
 - g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;
- 2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:
 - a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek,
 - b) obszary wybrzeży i środowisko morskie,
 - c) obszary górskie lub leśne,

- d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
 - e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody,
 - f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,
 - g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
 - h) gęstość zaludnienia,
 - i) obszary przylegające do jezior,
 - j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej,
 - k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;
- 3) rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:
- a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,
 - b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,
 - c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,
 - d) prawdopodobieństwa oddziaływania,
 - e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,
 - f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
 - g) możliwości ograniczenia oddziaływania.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Przepisy powyższej ustawy są stosowane w związku z delegacją zawartą w art. 27 ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (tekst jedn.: Dz. U. z 2021r., Poz. 1538 z późn. zm.). Zgodnie z tym przepisem [cyt.] „1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w odniesieniu do inwestycji mieszkaniowej następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o wydaniu takiej decyzji, nie później niż w terminie 3 dni od dnia dokonania tych czynności.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie.

4. W przypadku niewydania decyzji w terminie wskazanym w ust. 3 organ wyższego stopnia wymierza organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w drodze decyzji, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.

5. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 4.

6. Do terminu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.”

Jednocześnie w myśl art. 12 ust. 1 tej ustawy, ilekroć w odrębnych przepisach realizacja inwestycji mieszkaniowej uzależniona jest od zgodności lub nienaruszania przeznaczenia lub sposobu wykorzystywania nieruchomości wynikającego z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wymóg ten uważa się za spełniony w zakresie wynikającym z ustalenia lokalizacji, o której mowa w art. 7, oraz uzgodnienia, o którym mowa w art. 10 i art. 11.

Z kolei w myśl przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego – w skrócie: „kpa”, i zawartego w nim art. 145 § 1 kpa, w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli:

- 1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
- 2) decyzja wydana została w wyniku przestępstwa;
- 3) decyzja wydana została przez pracownika lub organ administracji publicznej, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 24, 25 i 27;
- 4) strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu;
- 5) wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanie organowi, który wydał decyzję;
- 6) decyzja wydana została bez uzyskania wymaganego prawem stanowiska innego organu;
- 7) zagadnienie wstępne zostało rozstrzygnięte przez właściwy organ lub sąd odmiennie od oceny przyjętej przy wydaniu decyzji (art. 100 § 2);
- 8) decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione.

Stosownie do brzmienia § 2 ww. artykułu z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 i 2 postępowanie może być wznowione również przed stwierdzeniem sfałszowania dowodu lub popełnienia przestępstwa orzeczeniem sądu lub innego organu, jeżeli sfałszowanie dowodu lub popełnienie przestępstwa jest oczywiste, a wznowienie postępowania jest niezbędne dla uniknięcia niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzkiego albo poważnej szkody dla interesu społecznego, natomiast w świetle § 3 ww. przepisu z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 i 2 można wznović postępowanie także w przypadku, gdy postępowanie przed sądem lub innym organem nie może być wszczęte na skutek upływu czasu lub z innych przyczyn określonych w przepisach prawa.

W myśl art. 145a § 1 kpa można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja, natomiast stosownie do treści art. 145aa § 1 kpa można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy zostało wydane orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, które ma wpływ na treść wydanej decyzji. Z kolei w myśl art. 145b § 1 tego kodeksu, można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy zostało wydane orzeczenie sądu stwierdzające naruszenie zasady równego traktowania, zgodnie z ustawą z dnia 3 grudnia 2010r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. z 2016 r. poz. 1219), jeżeli naruszenie tej zasady miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy zakończonej decyzją ostateczną.

Stosownie do treści art. 146 § 1 kpa uchylenie decyzji z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 1 i 2 nie może nastąpić, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło dziesięć lat, zaś z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 3 – 8 oraz w art. 145a - 145b, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło pięć lat. W świetle § 2 tego artykułu nie uchyla się decyzji także w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej.

W myśl postanowień art. 147 kpa wznowienie postępowania następuje z urzędu lub na żądanie strony. Wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 oraz w art. 145a -145b następuje tylko na żądanie strony.

W świetle art. 148 § 1 kpa podanie o wznowienie postępowania wnosi się do organu administracji publicznej, który wydał w sprawie decyzję w pierwszej instancji, w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym strona dowiedziała się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania,

przy czym, w myśl § 2 tego artykułu termin do złożenia podania o wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 biegnie od dnia, w którym strona dowiedziała się o decyzji.

Zgodnie z treścią art. 149 § 1 kpa wznowienie postępowania następuje w drodze postanowienia. W myśl § 2 tego artykułu postanowienie stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy. Z kolei w świetle § 3 ww. przepisu odmowa wznowienia postępowania następuje w drodze postanowienia. Stosownie do postanowień § 4 na postanowienie, o którym mowa w § 3, służy zażalenie.

W myśl postanowień art. 150 § 1 kpa organem administracji publicznej właściwym w sprawach wymienionych w art. 149 jest organ, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji. Zgodnie z treścią § 2 tego przepisu, jeżeli przyczyną wznowienia postępowania jest działalność organu wymienionego w § 1, o wznowieniu postępowania rozstrzyga organ wyższego stopnia, który równocześnie wyznacza organ właściwy w sprawach wymienionych w art. 149 § 2, natomiast w świetle § 3 przepis § 2 nie dotyczy przypadków, gdy decyzję w ostatniej instancji wydał minister, a w sprawach należących do zadań jednostek samorządu terytorialnego – samorządowe kolegium odwoławcze.

W świetle art. 151 § 1 kpa organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150, po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 wydaje decyzję, w której:

- 1) odmawia uchylecia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylecia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a, art. 145aa lub art. 145b, albo
- 2) uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylecia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a, art. 145aa lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy,

przy czym stosownie do treści § 2 ww. artykułu, w przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylić decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie uchylił tej decyzji. W sprawach, o których mowa w § 1, przepisów o milczącym załatwieniu sprawy nie stosuje się (§ 3 kpa).

Natomiast podstawę formalnoprawną rozstrzygnięcia wydawanego przez Kolegium w sprawie stanowi art. 138 § 1 kpa, zgodnie z którym organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kpa wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz ustaleniu stanu faktycznego i prawnego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, iż zaskarżona decyzja nie może się ostać w obrocie prawnym, gdyż została wydana z naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. W szczególności wskazać należy, że przeprowadzone postępowanie administracyjne

nie doprowadziło do kompleksowego i wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, co w istocie stanowi naruszenie art. 7 kpa, który stanowi, że w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek strony podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli i art. 77 § 1 kpa stanowiącego, że organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zatem obowiązek rzetelnego i wyczerpującego zgromadzenia materiału dowodowego oznacza obowiązek podjęcia przez organ administracyjny wszystkich niezbędnych działań, w tym obowiązek przeprowadzenia dowodów z urzędu czy też na wniosek strony, służących ustaleniu stanu faktycznego sprawy; materiał dowodowy zebrany w sprawie winien bowiem być kompletny, tj. dotyczący wszystkich okoliczności faktycznych, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Z kolei obowiązek rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniebdania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Oznacza to, że ciężar dowodowy spoczywa na organie prowadzącym postępowanie i nie może zostać przerzucony na stronę, co nie wyłącza jej aktywnego uczestnictwa w przeprowadzaniu czynności wyjaśniających. Wobec czego zastosowanie w sprawie znajdzie cytowany powyżej art. 138 § 2 kpa.

Na wstępie należy wyjaśnić, że wznowienie postępowania jest instytucją procesową stwarzającą możliwość prawną ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej decyzją ostateczną, jeżeli postępowanie, w którym decyzja zapadła, było dotknięte kwalifikowaną wadą prawną wyliczoną wyczerpująco w art. 145 § 1 i art. 145a § 1, art. 145aa § 1 oraz art. 145b § 1 kpa. Ma ono na celu stworzenie prawnej możliwości przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego i ponownego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, w której została już wydana decyzja ostateczna w sytuacji, kiedy po wydaniu decyzji ostatecznej ujawniła się wadliwość postępowania, na którym oparto ostateczne rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej albo, gdy powstały później okoliczności, które pozbawiają znaczenia przesłanki, na jakich oparto rozstrzygnięcie sprawy.

W postępowaniu w sprawie wznowienia postępowania wyodrębnia się dwa zasadnicze etapy. W pierwszym, zwanym etapem wstępnym, bada się jedynie zagadnienie formalnej dopuszczalności przeprowadzenia postępowania wznowieniowego. Obejmuje ono ustalenie czy żądanie pochodzi od strony lub innego podmiotu uprawnionego do żądania wznowienia, czy zachowano termin do złożenia żądania i czy wnoszący żądanie wskazał przesłankę wznowienia, jeżeli postępowanie zostaje uruchomione na wniosek. Etap ten rozpoczyna więc wniosek strony, zgłoszony właściwemu organowi, o wznowienie postępowania i kończy się albo wydaniem postanowienia o wznowieniu (art. 149 § 1 kpa), albo podjęciem postanowienia o odmowie wznowienia (art. 149 § 3 kpa). Natomiast w przypadku postępowania wszczynanego z urzędu procedura uruchamiana jest z chwilą wydania postanowienia o wznowieniu postępowania zakończonego ostatecznym orzeczeniem.

Natomiast etap drugi zwany postępowaniem rozpoznawczym rozpoczyna się po wydaniu wspomnianego postanowienia w sprawie wznowienia postępowania i w jego trakcie organ administracyjny winien dokonać rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej decyzją ostateczną, w której postępowanie zostało wznowione. Zatem to na etapie drugim następuje otwarcie postępowania, w wyniku którego ma być podjęte rozstrzygnięcie w sprawie dalszego obowiązywania dotychczasowego ostatecznego orzeczenia. Zgodnie z zacytowanym powyżej art. 149 § 2 kpa postanowienie o wznowieniu postępowania stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy. „Na tym etapie postępowania właściwy organ winien przeprowadzić postępowanie mające na celu zbadanie zaistnienia przesłanek wznowienia, a w przypadku pozytywnego wyniku tych czynności - przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w celu rozstrzygnięcia istoty sprawy, będącej przedmiotem weryfikowanej decyzji ostatecznej” (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, *Postępowanie administracyjne...*, s. 288). W zależności od dokonanych w toku postępowania ustaleń, etap ten kończy się wydaniem decyzji. Rozstrzygnięcie sprawy w tym postępowaniu, podobnie jak w każdym postępowaniu toczącym się przed organem pierwszej instancji, następuje w oparciu o przepisy obowiązujące w dniu orzekania. Celem wznowionego postępowania, co wymaga podkreślenia jest ustalenie, czy poprzednie postępowanie, w wyniku którego wydana została zaskarżona decyzja, było dotknięte określonymi wadami, a jeśli tak, to jaki wpływ wady te miały na treść zaskarżonej decyzji. W

zależności od rezultatów tego ustalenia, organ będzie zobowiązany do podjęcia odpowiedniej decyzji, w granicach określonych w art. 151 kpa. (por.: uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 grudnia 2002r., sygn. akt: OPS 11/02, Prok. i Pr. 2003, Nr 2, s. 46). Granice tego postępowania wyznaczone są zakresem treści ostatecznego orzeczenia. Organ administracji publicznej musi zatem na nowo rozstrzygnąć w sprawie, która była wcześniej rozstrzygnięta decyzją ostateczną. Jest to więc postępowanie w sprawie tożsamej pod względem przedmiotowym, podmiotowym i co do podstawy prawnej ze sprawą zakończoną ostatecznym orzeczeniem. Organ administracji publicznej musi zatem przeprowadzić na nowo postępowanie wyjaśniające, w którym wyeliminuje wszystkie wady postępowania wcześniejszego. Na tym etapie organ administracji publicznej nie jest zatem związany ustaleniami stanu faktycznego i prawnego, dokonanymi podczas wcześniejszego postępowania, niemniej winien się odnieść do tego materiału dowodowego i na nowo go ocenić. Oznacza to jednocześnie, że dowody, co do wiarygodności których nie zgłoszono żadnych zastrzeżeń, mogą być w tym postępowaniu wykorzystane. Należy przy tym pamiętać, że usunięcie poszczególnych wad wcześniejszego postępowania może wywierać bezpośredni wpływ na treść nowej decyzji rozstrzygającej o istocie sprawy. Rozstrzygnięcie sprawy w tym postępowaniu, podobnie jak w każdym postępowaniu toczącym się przed organem I instancji, następuje w oparciu o przepisy obowiązujące w dniu orzekania. W wyroku z dnia 28.06.1984r., sygn. akt: I SA 86/84, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że [cyt.:] **„Istotą wznowionego postępowania i uchylenia dotychczasowej decyzji ostatecznej jest powrót sprawy do odpowiedniego stadium zwykłego postępowania instancyjnego. Nową decyzję, rozstrzygającą zatem o istocie sprawy, wydaje się, jak gdyby sprawa nie była w danej instancji rozstrzygana. Wobec tego organ administracji państwowej, wydający nową decyzję, stosuje te przepisy prawa materialnego, które obowiązują w dniu orzekania (...).”** W podobnym tonie wypowiedział się również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 29.10.2007r., sygn. akt: VI SA/Wa 1269/07.

Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy wskazać należy, że przedmiotem zaskarżenia jest decyzja organu I instancji o odmowie uchylenia ostatecznej decyzji Prezydenta Miasta Chorzów Nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1, sprostowanej postanowieniem z 18.08.2022r., o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na: „Budowie zespołu 3 budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, lokalami usługowymi, infrastrukturą techniczną i drogową w Chorzowie rejon przy ul. Targowej na działkach Nr 1167/68, 1165/69, 1195/68, 1168/68”.

Zgodnie z tym co zostało już wyżej powiedziane obowiązkiem organu I instancji po wznowieniu postępowania w sprawie zakończonej ww. decyzją ostateczną, było przeprowadzenie na nowo postępowania wyjaśniającego, w którym wyeliminowałby on wszystkie wady postępowania wcześniejszego. Na etapie wyjaśniającym – merytorycznym wznowionego postępowania organ ten nie był związany ustaleniami stanu faktycznego i prawnego dokonanymi podczas wcześniejszego postępowania, niemniej obowiązany był odnieść do tego materiału dowodowego i na nowo go ocenić. Kolegium stwierdza zaś, że w przedmiotowej sprawie rozstrzygnięcie organu I instancji ograniczyło się w istocie do powielenia ustaleń i rozstrzygnięcia Prezydenta Miasta Chorzów. W związku z tym usunięcie wad wcześniejszego postępowania, w ocenie Kolegium, będzie miało wpływ na treść nowej decyzji rozstrzygającej o istocie sprawy.

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza jednak, że obowiązkiem organu I instancji było prawidłowe określenie przedmiotu postępowania. Z akt sprawy wynika, że postępowanie dotyczy przedsięwzięcia pn. „Budowa zespołu 3 budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, lokalami usługowymi, infrastrukturą techniczną i drogową w Chorzowie rejon przy ul. Targowej na działkach Nr 1167/68, 1165/68, 1195/68, 1168/68”. Tymczasem organ I instancji odmawiając uchylenia dotychczasowej decyzji popełnił błąd i wskazał numeru działki 1165/69, której to działki planowane do realizacji przedsięwzięcie nie obejmuje. Działka ta położona jest w zupełnie innym miejscu i jest całkowicie nie związana z pozostałymi działkami, na których planowane jest do realizacji przedsięwzięcie. W związku z tym organ I instancji powinien prawidłowo określić lokalizację planowanego przedsięwzięcia i stwierdzone uchybienie usunąć. Zauważyć bowiem należy, że lokalizacja przedsięwzięcia na etapie oceny jego wpływu na środowisko musi być na tyle precyzyjna, aby była możliwa analiza rzeczywistego wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko. W przypadku zaś stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - określenie miejsca realizacji przedsięwzięcia ma

znaczenie przy ustaleniu optymalnych uwarunkowań środowiskowych spośród przedstawionych wariantów realizacji przedsięwzięcia, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy - ooś.

Ponadto organ I instancji badając przedmiot postępowania winien prawidłowo określić ilość kondygnacji parkingów podziemnych, które mają zostać wybudowane w ramach realizacji przedsięwzięcia. Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że inwestor przewidział budowę dwupoziomowego parkingu podziemnego (str. 5). Następnie w piśmie z 17.08.2022r., wnosząc o sprostowanie decyzji Prezydenta Miasta Chorzów Nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1 oświadczył, że projekt zakłada realizację jednopoziomowych garaży podziemnych. Z akt sprawy nie wynika czy rozbieżność ta ma charakter istotny i będzie miała wpływ na charakterystykę przedsięwzięcia i poczynione ustalenia dotyczące oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko czy też stanowi ona rodzaj pomyłki bez wpływu na meritum sprawy, co jednak nie zostało przez organ I instancji w żaden sposób wyjaśnione.

Nadto w toku postępowania organ I instancji nie wystąpił do organów współdziałających o zajęcie stosownych stanowisk w sprawie. Wykorzystał opinie, które uzyskał Prezydent Miasta Chorzów w postępowaniu zwykłym pomimo, iż prowadził nowe postępowanie w sprawie w trybie nadzwyczajnym wznowieniowym. Należy wyjaśnić, że opinia organu współdziałającego jest najniższą formą współdziałania pomiędzy organami administracji i nie ma charakteru wiążącego dla organu prowadzącego postępowanie główne. Ustawodawca jednakże z racjonalnych względów uznał za konieczne wypowiedanie się organów współdziałających w ramach właściwości rzeczowej i ich stanowisko nie może zostać pominięte (zob. wyrok WSA w Warszawie z 30 marca 2017 r. sygn. IV SA/Wa 3297/16; wyrok WSA w Gliwicach z 20 czerwca 2018 r. sygn. II SA/Gl 257/18, CBOS). Opinia wyrażona w ramach współdziałania organów administracyjnych, jest jednym z elementów materiału dowodowego sprawy i podlega rozpatrzeniu przez organ wydający decyzję. Jest to element specyficzny albowiem wyraża stanowisko organu współdziałającego i ma charakter pomocniczego stadium postępowania w sprawie załatwianej przez inny organ. Jak wyżej Kolegium wskazało opinia ta nie jest wiążąca, wystąpienie o nią jest jednak obowiązkowe. Brak opinii bowiem, jest naruszeniem prawa i stanowi podstawę do wznowienia postępowania (art. 145 § 1 pkt 6 Kpa). W ponownie prowadzonym postępowaniu organ I instancji obowiązany zatem będzie do wystąpienia do organów współdziałających w sprawie o zajęcie stanowiska celem wyrażenia opinii co do obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Uzyskane stanowiska winny zostać poddane ocenie w łączności z pozostałymi zgromadzonymi w sprawie dowodami zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów.

W zaskarżonej decyzji zabrakło również rozważań na temat przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem. Z odwołania Stowarzyszeniaz siedzibą w Chorzowie wynika, że teren po byłym Ośrodku Postępu Technicznego/MTK w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego Miasta Chorzowa przeznaczony jest na cele intensywnej zabudowy mieszkaniowej, co w ocenie wnoszącego odwołanie, powoduje wraz z planowanym przedsięwzięciem skumulowane oddziaływanie inwestycji mieszkaniowych na środowisko, w tym na Park Śląski graniczący z terenem planowanego do realizacji przedsięwzięcia. W odwołaniu Stowarzyszenie wylicza inwestycje, których oddziaływanie skumuluje się z oddziaływaniem planowanego do realizacji przedsięwzięcia. Na różnego rodzaju oddziaływanie i emisję do środowiska zwraca również uwagę w swoim odwołaniu spółka z siedzibą w Chorzowie. Okoliczności te nie były przedmiotem badania w postępowaniu przed organem I instancji zatem organ ten obowiązany będzie się do nich odnieść.

Jednocześnie ze względu na duże zainteresowanie społeczne przedsięwzięciem i możliwość wystąpienia konfliktów społecznych oraz z racji prawdopodobnego kumulowania się oddziaływania przedsięwzięcia z oddziaływaniami innych istniejących, powstających lub planowanych przedsięwzięć w otoczeniu, organ I instancji podobnie, organy współdziałające, winny rozważyć przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. O wadze badanej sprawy świadczy także stanowisko Prezydenta Miasta Katowice apelującego o ustalenie innego niż mieszkaniowy kierunek terenów po byłym Ośrodku Postępu Technicznego/MTK, uwzględniający przy tym ochronę Parku

Śląskiego – ważny obszar przestrzeni publicznej podnoszący jakość środowiska i jakości życia w Metropolii.

Powyższe uchybienia w materiale dowodowym rodzące wątpliwości co do stanu faktycznego sprawy wskazują zatem na naruszenie cyt. art. 7 i art. 77 § 1 kpa.

Wydając ponownie decyzję w sprawie organ I instancji winien pamiętać, że działa w ramach postępowania wznowieniowego. Zatem obowiązany jest wypowiedzieć się co do przesłanek wznowienia postępowania oraz co do decyzji ostatecznej w myśl art. 151 kpa stanowiącego, że organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150, po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 wydaje decyzję, w której: 1) odmawia uchylenia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a, art. 145aa lub art. 145b, albo 2) uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a, art. 145aa lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy. Natomiast w przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylić decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie uchylił tej decyzji. (§ 2). Jednocześnie w sprawach, o których mowa w § 1, przepisów o milczącym załatwieniu sprawy nie stosuje się. (§ 3).

Podsumowując powyżej dostrzeżone uchybienia wskazują, że postępowanie wyjaśniające nie zostało przeprowadzone przez organ I instancji w sposób rzetelny i prawidłowy, czym naruszone zostały przepisy art. 7 i art. 77 § 1 kpa. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 21.04.2017r., sygn. akt II SA/Sz 1283/16, (LEX nr 2289456) Sąd ten podkreślił, że [cyt.:] „W świetle art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a., organ zobowiązany jest podjąć ciąg czynności procesowych mających na celu zebranie całego materiału dowodowego i rozpatrzyć ten materiał. Zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, organ powinien rozpatrzyć nie tylko poszczególne dowody z osobna, ale wszystkie we wzajemnej łączności, ustosunkowując się do istotnych różnic”. Wydając zatem decyzję we wznowionym postępowaniu organ winien mieć na względzie powyższe uwagi. Jednocześnie winien przeanalizować całość materiału dowodowego w sprawie, dając temu wyraz w uzasadnieniu decyzji, czego w rozpatrywanej sprawie zabrakło.

Biorąc zatem pod uwagę ujawnione okoliczności faktyczne sprawy i jej uwarunkowania prawne Kolegium uznało, że zaskarżona decyzja podjęta została bez dokładnego wyjaśnienia i rozważenia wszystkich okoliczności mających istotny wpływ na wynik sprawy. Co uzasadnia orzeczenie na podstawie cyt. art. 138 § 2 kpa. Decyzja kasacyjna, o której mowa w tym przepisie może zostać wydana w przypadku łącznego wystąpienia dwóch przesłanek, tj.: 1) zaskarżona orzeczenie zostało wydane z naruszeniem przepisów postępowania, 2) konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiego orzeczenia, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 kpa. Zgodnie z art. 136 § 1 kpa, organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję. W świetle § 2 ww. przepisu, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję. Zgodnie natomiast z art. 136 § 3 kpa, przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W świetle § 4 art. 136, przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione. Kolegium wskazuje, że wnioski z paragrafów 2-4 art. 136 kpa nie zostały w sprawie wniesione, wobec tego wskazać przyjdzie, że rozważenia wymagało zastosowanie przepisu § 1 art. 136 kpa. Jednakże stwierdzonych uchybień nie sposób było usunąć w trybie tego przepisu. Na

jego mocy organ odwoławczy jest bowiem uprawniony do przeprowadzenia postępowania dowodowego mającego charakter jedynie uzupełniający w stosunku do postępowania dowodowego przeprowadzonego przez organ I instancji. Oznacza to, że organ odwoławczy nie może prowadzić postępowania wyjaśniającego zastępującego postępowanie, które winien przeprowadzić organ I instancji. W przeciwnym wypadku naruszyłby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kpa, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 § 1 i zastąpienie w ten sposób organu I instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby strony prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Istota dwuinstancyjności sprowadza się bowiem do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia tożsamej pod względem przedmiotowym i podmiotowym sprawy administracyjnej. Pogwałcenie zasady dwuinstancyjności stanowi zaś rażące naruszenie prawa. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, w myśl przedstawionego powyżej wyводу, iż w przedmiotowej sprawie zaistniały okoliczności, uzasadniające uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. Braku tego nie można konwalidować w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w art. 136 § 1 kpa. Rozpatrzenie bowiem sprawy w tym zakresie wyłącznie przez organ odwoławczy, oznaczałoby pozbawienie stron prawa do drugiej instancji. Z kolei wypełniając obowiązek płynący ze zdania 2 art. 138 § 2 kpa, Kolegium wskazuje, że organ I instancji obowiązany będzie zgodnie z art. 7 i art. 77 § 1 kpa, które to przepisy zostały w postępowaniu pierwszoinstancyjnym naruszone, przeprowadzić ponownie postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym przez Kolegium, mając na uwadze wyeliminowanie dostrzeżonych uchybień. Jego celem ma być rzetelne i prawidłowe ustalenie stanu faktycznego sprawy dla wydania następnie rozstrzygnięcia o przekonywującej, niebudzącej wątpliwości treści. W toku postępowania winien zapewnić stronom czynny udział we wszystkich czynnościach w sprawie. W wydanym rozstrzygnięciu organ I instancji winien wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy jego podejmowaniu oraz ustosunkować się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania. W każdym przypadku podjętego rozstrzygnięcia, wymagać ono będzie starannego uzasadnienia z uwzględnieniem art. 107 § 3 kpa pamiętając, iż postępowanie prowadzone jest w trybie nadzwyczajnym wznowienia postępowania zakończonego decyzją ostateczną.

Odnosząc się zaś do zarzutów odwołań wskazać przyjdzie, iż zostały one co do istoty podzielone wobec czego wydana decyzja nie mogła być inna niż zapadła. Okoliczności przedmiotowej sprawy wymagają jej ponownego zbadania w znacznym zakresie, co nie może być przeprowadzone w postępowaniu uzupełniającym przed organem odwoławczym. Jednocześnie co do wniosku spółkiz siedzibą w Chorzowie reprezentowanej przez pełnomocnika, o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego wskazać przyjdzie, że brak podstaw do ich przeprowadzenia z uwagi na cyt. powyżej przepis art. 136 § 1 kpa, na mocy którego organ odwoławczy uprawniony jest do przeprowadzenia wyłącznie postępowania uzupełniającego i nie może zastępować organu I instancji w wyjaśnianiu istotnych okoliczności dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ prowadziłoby to do naruszenia prawa stron do dokonania oceny i rozpatrzenia sprawy w jej całości przez organy dwóch instancji. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia tej sprawy. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w art. 136 § 1 kpa. Odnosząc się zaś do kwestii braku uchwały Rady Miasta Chorzów zezwalającej na lokalizację planowanego przedsięwzięcia na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, wyjaśnić należy, że zgodnie z art. 8 pkt 5 tej ustawy do wniosku, o którym mowa w ust. 1 (o ustalenie lokalizacji inwestycji mieszkaniowej - przyp. Kolegium), dołącza się: decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli jest wymagana zgodnie z *ustawą* z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247, 784 i 922). Oznacza to, że uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji mieszkaniowej, o ile jest wymagana, poprzedza wystąpienie z wnioskiem o ustalenie lokalizacji tej inwestycji w trybie art. 7 ww. ustawy. Dlatego też w aktach sprawy uchwała Rady Miasta Chorzów o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej nie mogła się znaleźć.

Kolegium stwierdza również, że wyjaśnienia udzielone przez pełnomocnika inwestora w piśmie z 13.11.2023r. również potwierdzają, że organ I instancji nie przeprowadził wyczerpującego postępowania wyjaśniającego w sprawie, co uzasadnia wydanie decyzji kasacyjnej.

Mając zatem to wszystko co powyższe na uwadze, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach - na podstawie art. 138 § 2 kpa - orzekło jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. 2019r., Poz. 2325 z późn. zm.).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia *wpisu stałego w wysokości 100 zł*.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

C Z Ł O N E K
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

C Z Ł O N E K
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Anna Kajzerek-Dziwoki
(na oryginalne właściwy podpis)

Rafał Sołtysik
(na oryginalne właściwy podpis)

Robert Nowicki
(na oryginalne właściwy podpis)

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie
Adres do doręczeń:
2. Adwokat.....– pełnomocnik spółki
Adres do doręczeń:
3. P. – pełnomocnik spółki
Adres do doręczeń:
4. Skarb Państwa – Prezydent Chorzowa
41-500 Chorzów, Rynek 1
5. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko x 3
6. Prezydent Miasta Gliwice
44-100 Gliwice, ul. Zwycięstwa 21 wraz z aktami
7. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, 40-127 Katowice, Pl. Grunwaldzki 8-10 – do wiadomości
8. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Chorzowie, 41-500 Chorzów, ul. Kazimierza Wielkiego 6 – do wiadomości
9. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Zarząd zlewni w Katowicach, 40-127 Katowice, P. Grunwaldzki 8-10 – do wiadomości
10. Aa- BE 10